

“Песма о путевима и бунарима”

У мрачној шуми, дубоко
Један таман, стари бунар, прелеп за свако око.
Стоји поред тамног, старог, окорелог дрвећа,
И чека, чека да се поново чују звукови пролећа.

Поред тог чудесног бунара
Налази се пут, а на путу, чује се миран шапат бумбара.
Далеко од града, чудесни бунар и чудесни пут се друже.
Близу лежи и једно моћно језеро, а око њега само беле птице круже.

У том језеру је увек мирно,
Дубоко је то језеро, не више од бунара,
Од прилике, исто толико.
Па се једног лепог, сунчаног и ведрога дана,
Један дечак, прави пливач, сетио да оде скроз до дна језера.
Па га тамо нека сила у неки чудан тунел отера.

Тада је приметио да може да дише под водом.
Зачуђено је гледао шарене рибице док је полако дисао.
О том дечаку, још ни један писац није писао,
А требало је, заиста је требало.

Дечак преплива тај тунел, и примети да је изнад њега неко светло.
Када је изашао на врх, приметио је нешто.
Језеро и бунар су били повезани управо тим тунелом.
Када је дечак изашао, видео је око себе беле голубове.

И, зато, ти голубови су га наградили песмом.
Певали су заједно целог дана.
За његову храброст.
Једини је био довољно храбар да уђе у дубину без страха да ће нешто поћи по злу.
Тако и сви ми у животу!